

نامه به اربشبد از هاری و اعتراض به آتش سوزیها، اختناق و آدمکشی های دستجمعی دولت غیر قانونی

بتاریخ ۱۵ آذرماه ۱۳۵۷

تیمسار ارتشبد از هاری

اگر چه جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر با توجه به اصول قوانین اساسی ایران و اعلامیه جهانی حقوق بشر نمی تواند دولت نظامی حاضر را قانونی و نخست وزیری جنابعالی را به رسمیت بشناسد، ولی چون به هر حال زمام امور مملکت را در اختیار دارید و مسئولیت حوادث اسف انگیز و خونین روزمره را بر عهده گرفته اید لذا صرفاً به عنوان مسئول تعدیات و قانون شکنی ها شما را مخاطب و مورد اعتراض قرار میدهد.

سالها پیش بعد از خاتمه جنگ بین المللی دوم و شکست نازیسم و فاشیسم، اعلامیه جهانی حقوق بشر با این عبارات و سرآغاز به رشته تحریر درآمد:

" عدم شناسائی و تحقیر حقوق بشر منتهی به اعمال وحشیانه ای گردیده است، که روح بشریت را به عصیان واداشته و ظهور دنیائی که در آن افراد بشر در بیان و عقیده آزاد و از ترس و فقر فارغ باشد بعنوان بالاترین آمال بشر اعلام شده است "

" حقوق انسانی را باید با اجرای قانون حمایت نمود تا بشر به عنوان آخرین علاج به قیام بر ضد ظلم و فشار مجبور نگردد " اگر بلافاصله پس از شکست و نابودی فاشیسم و درجهان آنروز مبارزه بر علیه (تحقیر حقوق بشر) و (اعمال وحشیانه موجب عصیان بشریت) مطرح بود، متاسفانه در دنیای امروز لزوم مقابله با تحقیر حقوق بشر و اعمال وحشیانه موجب عصیان در کشور ما ایران، سخن روز محافل داخلی و خارجی است.

با اینکه مقام سلطنت ضمن پیام پانزدهم آبانماه، به قید تعهد اعلام داشتند که خطاهای گذشته خصوصاً بی قانونی و ظلم و فشار دیگر تکرار نخواهد شد و با اینکه شما در مجلس گفتید به بهانه ایجاد نظم مقدسات ملی را قربانی نخواهید کرد و در مقام سرکوبی امیدها و آرزوهای ملی نیستید، متاسفانه هم مقدسات ملی و مذهبی و به سرعت فدا شد و هم آرزوهای ملی، با نهایت بی اعتنائی و هتک حرمت مواجه گردید تا جائی که حتی ساحت مقدس حرم مطهر حضرت رضا (ع) همچنین مساجد و معابد از تعرض خونین مصون نماندند و به مردم در حال نماز و دعا و عبادت آتش گشوده شد و شما در مجلس سنا گفتید: اگر تظاهرات مردم را با تیراندازی متفرق نکنیم چه کنیم؟ یعنی اگر مردم را در اجتماعات و تظاهرات آرام قانونی نکشیم، چه کنیم؟! شما با تمهید مقدمه ای که به صورت آتش سوزیها و خرابکاری های عمدی روز چهاردهم آبانماه ظاهر شد روی کار آمدید و از همان روز اول زمامداری نیز اشتباهاتی را که عدم تکرار آنها وعده داده شده بود بطور بی سابقه ای تکرار کردید فساد و اختناق و آدمکشی های دسته جمعی در سطح مملکت اوج گرفت، مطبوعات توقیف شد، دانشگاه ها و مدارس برای مدت نامحدود تعطیل گردید و روزی نگذشت که عده ای در سراسر کشور به خاک و خون کشیده نشوند. . . .

خویشتن را به این حقیقت روشن و متبع جهانیان آشنا نکردید که تشکیل اجتماعات خصوصاً در مساجد حق مسلم هموطنان ما بر اساس قوانین سیاسی ایران و اعلامیه جهانی حقوق بشر است و دستور متفرق ساختن اجتماعات به بهانه اعتراض و تظاهرات مجوز قانونی ندارد تا عدم اطاعت از آن به تصور شما مجوز تیر اندازی و کشتار بی پروای مردم بیگناه و بی دفاع باشد، شما به کشتن دسته جمعی مردم در مساجد و تکایا و اجتماعات آرام اکتفا ننموده بلکه تکبیر و شعار توحید شبانه آنان در منازل و پشت بام ها در آغاز محرم را نیز تحمل ننموده و به عذر و بهانه های غیرقابل قبول مردم را در کوچه و خانه از زمین و هوا گلوله باران کردید، یقیناً توجه میفرمائید که هدف حکومت نظامی بر فرض محال که استقرار آن ضروری باشد

باید مبتنی بر تمایلات مشروع عمومی باشد. اگر مردم اراده نمایند که شبهای محرم را حتی در خیابانها شب زنده داری کنند ممانعت از آن در حقیقت مخالفت با اراده مشروع و موجه ملی و مذهبی خواهد بود. جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر به حکم وظیفه اعمال دولت را شدیداً تقبیح و محکوم کرده مصراً خواستار است که هر چه زودتر حکومت نظامی را در سراسر کشور موقوف کنید. در صورتیکه این خواسته مشروع و قانونی کماکان با عدم اعتنا تلقی گردد جمعیت ناگزیر از اتخاذ تدابیر مناسب و مقتضی قانونی و از جمله تحصن خواند بود.

کمیته اجرائی جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر

امضاء مهندس مهدی بازرگان